

er mest et Etikettespørgsmaal, hvem der, naar Kirkebetjente og Præster bo ved Siden af hinanden, skal gøre disse Tjenester, som der her er Tale om. Det har ikke synderligt at sige, og hvor der er et nogenlunde ordentligt Forhold mellem Kirkens Præst og Kirkebetjenten, som der altid burde være, er det ikke Spørgsmaal, som medføre nogen Trætte.

Men naar man nu en Gang har faaet dette Spørgsmaal draget frem, er der dog noget at bemærke ved det. Der staar i Ministerens Skrivelse, at Salmenummerene, de kirkelige Kar, Brødet og Vinen skulle afhentes i Præstegaarden. Det er jo noget, som ikke medfører nogen Byrde, naar man bor lige ved Siden af hinanden — saa betyder det ikke noget —, men naar man nu bor 3 Fjerdingsvej eller en Mil borte fra Præstegaarden, er det dog sin egen Sag, og saa er det dog virkelig et Spørgsmaal, om man i slige Tilfælde kan paalægge Kirkebetjenten den Slags Forpligtelser at skulle hente Salmenummerene, ikke alene ved de ordinære Gudstjenester, men — det kunde man maaske finde paa — ved enhver kirkelig Handling, som foregaar i Ugens Løb. Det kunde næsten forudsættes, at man vilde behøve at antage en Tjener til at udføre disse Forretninger, men jeg antager ikke, at det er Meningen, at det skal forstaas saaledes. Derfor kunde jeg nok, da nu denne Sag uden min Medvirken er kommen til Forhandling her, ønske at vide, om det virkelig er Ministerens Mening, at denne Forpligtelse for Kirkebetjenten strækker sig saa vidt, at han, selv om Præsten bor 1 Mil borte fra det Sted, hvor Kirkebetjenten bor, og hvor den Kirke, hvori Forretningen skal udføres, findes, skal være forpligtet til at afhente Salmenummerene, Brødet og Vinen og Alterkarrene i Præstegaarden og føre dem tilbage igen. Alterkarrene vel at mærke — hver Gang Tjenesten er udført, for saa bliver det virkelig en Byrde af ret betydeligt Omfang, og det antager jeg dog ikke ligger i Ministerens Udtalelser.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som jeg har stillet, har jeg allerede antydet, at efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra den ærede Ordfører og senere fra den meget ærede Minister, har jeg ikke det mindste imod at tage dem tilbage. Jeg føler mig forvisset om, at Udvalget nok vil ordne den Sag saaledes, at det bliver tilfredsstillende, da vi jo i Hovedsagen ere enige. Fortolkninger komme jo stadig og stadig frem — vi have jo her i Dag hørt, hvorledes et lille Ord som „be-

rettigede“ kan blive fortolket paa forskellig Maade — saa der kan ogsaa der opstaa Vanskeligheder, — som jeg dog mener, at man kunde komme ud over, — thi naar det bliver saaledes, som jeg nu forstod paa Ordføreren, at han vilde have det, at Kirkebetjenten skulde være forpligtet til at forrette Tjeneste i Kirken, hver Gang Præsten kommer der, bliver det efter min Mening noget omfattende, og det kunde jo under visse Forhold blive ret besværligt. Jeg vil endda ikke sige saa meget til, at det skulde være hans Pligt at være til Stede, naar der forrettes Gudstjeneste af Sognepræsten selv, men vi vide jo selv, at det gaar saaledes til paa adskillige Steder, at Kirkerne blive meget jævnlig benyttede af andre i Nærværelse af Præsten, saaledes at denne i mange Tilfælde kun tager meget liden Del i de gudstjenstlige Forretninger. Men saa snart Præsten møder, skulde altsaa, hvem der end var til Stede i Kirken og forrettede Tjenesten, ogsaa Kirkebetjenten være til Stede. Det kunde dog nok være, at det, selv med de Indskrænkninger, der nu ere opstillede, vil blive ret besværligt. Jeg vil derfor henstille til Udvalget, at Affattelsen af disse Bestemmelser bliver saa tydelig og klar, at der i den Henseende ikke kan være nogen Misforstaaelse fra nogen af Siderne. Med disse Ord skal jeg i Henhold til Ordføreren Opfordring tage mine Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag uden for Betænkningen af Folketingsmanden for Bornholms 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). De ere da bortfaldne.

Ordføreren (A. Thomsen): Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) mente, at jeg som Udvalgets Ordfører var berettiget til at tage et Ændringsforslag tilbage, naar nogen ønskede det, og han mente endvidere, at jeg maatte føle mig berettiget dertil i Henhold til min egen Fortolkning. Jeg forstaar ikke, hvordan det ærede Medlem kan have denne Opfattelse; hvis der var en Lovhjemmel derfor, eller hvis det stod i Forretningsordenen, at et Udvalgs Ordfører, naar et Medlem af Folketinget forlangte det, kunde tage et Ændringsforslag tilbage, som er stillet af et Flertal i Udvalget, kunde jeg forstaa det, men jeg synes, at det ærede Medlem maa vel kunne forstaa, at en Udvalgsordfører ikke er berettiget og ikke har